

att Kongl. Maj:t ville vidtaga åtgärder, att någon lifrånsteanstalt blefve stäld under allmän kontroll och garanti.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1879.

A. P. Danielson,
från Kalmar län.

N:o 103.

Af Herr **Carl Magni:** *Angående införseltull å majs.*

Kommerskollegii berättelse, angående Sveriges utrikes handel och sjöfart, visar en i hög grad tilltagande import af artikeln majs. Så har under årtiondet 1866 till 1876 importen af denna vara ökats från 15 kubikfot till 233,301 kubikfot, och enligt mig särskildt meddelad upplysning från Kongl. Generaltullstyrelsens revisionsbyrå hafva under loppet af Januari—November 1878 införts 351,556 kubikfot, representerande en summa af ungefär 900,000 kronor. Orsaken till den tilltagande importen är den, att majs mer och mer användes för tillverkning af bränvin. Det är följaktligen ingen nödvändighetsvara, som blifvit importerad till förmån för landets befolkning och allra minst för den fattigaste delen deraf, ty den senare blir det utan tvifvel som hufvudsakligen får betala majsen jemte omkostnader och skatt för densamma förvandling till bränvin. Således är bränvin och följderna af dess missbruk den valuta landet har, eller rättare, detta är den vara, som blifvit importerad. Skilnaden är endast den, att staten erhåller i tillverkningskatt 80 öre i stället för tullinkomst 1 krona 30 öre per kanna bränvin, om den är direkt importerad. Utom de skadliga följder jag ofvan påpekat, medför importen af majs äfven den att åstadkomma öfverproduktion, hvilken i sin mån verkar menligt på såväl bränvinstillverkningen i allmänhet som

på jordbruksnäringen. Genom import af råvaran öfvergår bränviusbränningen i vårt land från en fördel för svenska jordbruket till förmån för utlandet, utan att de skadliga följderna derigenom i någon mån minskas.

Det är sorgligt att staten behöfver ockra på denna fabrikation. Men då nu så illa är, anser jag det hafva skäl för sig att försöka i någon mån bevara fördelarne, då vi icke *kunna* undvika olägenheterna. Detta kan enligt min tanke ske genom att belägga artikeln majs med införseltull.

På grund af hvad jag ofvan anfört, får jag vördsamt föreslå,
att Riksdagen beslutar pålägga artikeln majs införseltull med 30 öre per kubikfot.

Om remiss anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1879.

Carl Magni.

N:o 104.

Af Herr **Carl Magni:** *Angående höjning af tullsatserna å bränvin, sprit och vin.*

Vid betraktande af de tullsatser, som enligt gällande tulltaxa äro åsatta bränvin och sprit samt vin, jemförda med skatten för inom landet tillverkad bränvin, finner man att, vid bestämmandet af nämnda tull och skatt, den åsigten i allmänhet gjort sig gällande, att konsumenten af den simplare varan bör betala proportionsvis högre afgift till staten än konsumenten af den finare. Så får konsumenten af en kanna bränvin eller sprit betala till staten 80 öre om den är tillverkad inom landet, 95 öre om den är tillverkad i Frankrike och derifrån sjövägen direkt införd, och 1 krona 30 öre om den är annorstädes tillverkad eller på annat sätt införd. Deremot får den, som konsumerar viner, införda på buteljer, betala i tull och således till staten endast 55 öre per kanna. Jemför man vidare tullsatserna eller skattebeloppet mot *värdet* af den